

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 110.832 van 2 oktober 2002
in de zaak A. 117.838/VII-25.971**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat A. HUYSMANS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Berthoudersplein 57

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen,

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, die beweren uit Tadzjikistan afkomstig te zijn, op 7 maart 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 december 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HUYSMANS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel; dat de verzoekende partijen ter terechtzitting trouwens geen gegevens aanbrengen die de conclusies van het auditorsverslag weerleggen;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 2 december 2001 en verklaarden zich op 3 december 2001 vluchteling.

1.2. Op 14 december 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken twee beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 27 februari 2002 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen letterlijk als volgt :

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij :

"Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Tadzjieks staatsburger van Russische origine, verklaart dat u op 9 februari 1975 bent geboren te Sagdiskaja (Turkmenistan). U verklaart ongehuwd samen te wonen met uw partner XXX.(O.V. 5.150.543), en één kind te hebben. Begin 2000 begonnen uw problemen met uw buurman R., een Tadzjiek, die met uw vrouw wilde huwen. R. en zijn familieleden zetten u en uw vrouw onder druk. Ze benaderden u, gemiddeld twee keer per week, op straat en op het werk. U wilde zelf in het huwelijk treden met uw partner maar dit werd jullie geweigerd door de lokale overheid. Om problemen te vermijden, verhuisde u na de geboorte van uw dochter, in juli 2000, naar een dorp in de omgeving, Tsjkalovsk (Tadzjikistan). U vernam dat R. reeds een maand na het verhuizen op de hoogte was van jullie verblijfplaats. In juli 2001 verhuisde u en uw gezin terug naar Goefarov (Tadzjikistan). Midden augustus 2001 diende R. een klacht in tegen u bij de politie. Op 27 of 28 augustus 2001 werd u op het werk gearresteerd. U werd meegenomen naar het politiekantoor van Tsjkalovsk. U werd er geslagen. Na drie dagen werd u vrijgelaten. Op 19 september 2001 diende u een klacht in bij de burgemeester van de stad Khojand (Tadzjikistan), welke geen verder onderzoek tot gevolg had. Op 10 oktober 2001 werd u opnieuw op het werk gearresteerd. U werd naar hetzelfde politiekantoor gebracht. U werd door de politieagenten onder druk gezet om afstand te doen van uw appartement. Drie dagen later werd u vrijgelaten. Begin november 2001 ontving u thuis een uitnodiging van hetzelfde politiekantoor. U diende er zich op 15 november 2001 aan te bieden. U ondertekende die dag een document waarin u het eigendomsrecht op uw appartement afstond. U ontving ook een uitnodiging van de politie om u op 10 december 2001 opnieuw aan te bieden. De volgende dag ging u terug naar het politiekantoor om u nieuwe paspoort op te halen. U was bang om op 10 december 2001 terug naar de politie te gaan en besloot daarom om samen met uw partner en kind, op 26 november 2001, naar Moskou (Russische Federatie) te vertrekken. U was van plan om het Russisch staatsburgerschap aan te vragen, maar deed dit niet. U had namelijk vernomen dat u en uw gezin geen kans maakten, gezien uw ouders niet in Moskou woonden. U besloot om op 28 november 2001 naar België te reizen. U kwam op 2 december aan in België, waar u de volgende dag asiel aanvraag. U bent in het bezit van uw paspoort, twee convocaties, een brief van het Consulaat-Generaal van de Russische Federatie te Khojand, en een brief aan de burgemeester van Khojand.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het voor het Commissariaat-generaal niet aannemelijk kon maken als zou u gedurende lange tijd (sedert uw vijf jaar) in Tadzjikistan hebben gewoond. Zo werd er voor het Commissariaat-generaal vastgesteld dat uw kennis van Tadzjikistan, en van Gafoerov in het bijzonder, gering is. Zo kon u post- noch telefooncode van Gafoerov (en van Khojand) vermelden (Commissariaat-generaal p. 3). U kon niet vertellen op welke dag de nationale feestdag in Tadzjikistan wordt gevierd (Commissariaat-generaal, p. 4), hoe de Tadzjiekse vlag eruit ziet (Commissariaat-generaal, p. 5b), hoe Tadzjikistan administratief georganiseerd is (Commissariaat-generaal p. 4). U slaagde er evenmin in een aantal ministers en politieke partijen op te noemen (Commissariaat-generaal p.4). Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u gedurende lange tijd (meer dan twintig jaar) in Tadzjikistan hebben gewoond, wordt ondermijnd. Derhalve wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die u stelt te hebben ondervonden in Tadzjikistan ondermijnd.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt bijkomend ondermijnd nadat vastgesteld werd dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vertonen met uw eerdere verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en met de verklaringen van uw partner. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal (p.15) dat u op 15 november 2001, toen u voor de eerste keer op het politiebureau was geconvoceerd, u een tweede convocatie voor 10 december 2001 ontving. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (p. 13) stelde u echter dat u deze tweede convocatie kreeg toen op 16 november 2001 uw nieuw paspoort aan u werd overhandigd. Met betrekking tot deze twee convocaties (dd. 15/11/2001 en 10/12/2001) dient eveneens te worden opgemerkt dat u verklaarde (Dienst Vreemdelingenzaken p.13; Commissariaat-generaal p.14-15) dat dit oproepingen betroffen opdat u zich zou aanbieden bij de politie (zo bood u zich naar aanleiding van de convocatie van 15/11/2001 aan op een politiekantoor). Bij nadere analyse van deze twee convocaties blijkt echter dat dit oproepingen zijn opdat u zich zou aanbieden op

een rechtbank, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wordt ondermijnd.

Ook verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (p. 13) dat op 16 november 2001 een agent u heeft uitgelegd dat er van u verwacht werd drugs naar Rusland te vervoeren, om uw schuld aan Tadzjikistan af te betalen. Op het Commissariaat-generaal daarentegen maakte u geen melding van dit voorval. Gelet op het belang van dit bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie p.13: u stelde dat jullie toen definitief besloten te vluchten) ingeroepen feit ter staving van uw asielrelaas, lijkt het onwaarschijnlijk dat u hiervan vergat melding te maken voor het Commissariaat-generaal. Voor het Commissariaat-generaal (p.16) verklaarde u echter enkel dat jullie besloten Tadzjikistan te ontvluchten aangezien uw vrouw opnieuw zwanger was, zonder meer. Verder verklaarde u op het Commissariaat-generaal (p. 17) dat uw vrouw te Tsjkalovsk geen problemen ondervond. Uw vrouw daarentegen vermeldt op het Commissariaat-generaal (p.8) dat jullie toen wel problemen ondervonden daar R., de man die u en uw vrouw onder druk zette opdat hij uw vrouw zou kunnen huwen, twee maal op bezoek kwam in jullie woning te Tsjkalovsk.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas. De door u neergelegde documenten wijzigen, gelet op de bedrieglijkheid van uw verklaringen niets aan hetgeen hierboven werd uiteengezet."

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij :

"Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. Verder meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Tadzjiekse staatsburger van Russische origine, verklaart dat u op 7 juli 1978 bent geboren te Petrozavodsk (Russische Federatie). U verklaart ongehuwd samen te wonen met uw partner XXX (O.V. 5.150.543) met wie u één kind heeft. U verklaart, sedert begin 2000, het slachtoffer te zijn geweest van R. R. zijn bedreigingen. R. wilde met u huwen. U weigerde. U en uw gezin zijn dan verhuisd naar Tsjkalovsk (Tadzjikistan), om problemen met R. te vermijden. U wilde in het huwelijk treden met uw partner maar dit werd u geweigerd door de lokale overheid. Na een jaar keerde u terug naar Gafoerov (Tadzjikistan). R. diende bij de politie een klacht in, tegen uw man. Uw man werd ten gevolge hiervan twee keer gearresteerd, in augustus en oktober 2001. U bent op 24 november 2001 Tadzjikistan ontvlucht omdat R. u en uw gezin overal in Tadzjikistan zou vinden en bedreigen. Uw man heeft asiel aangevraagd in de Russische Federatie, maar kreeg een negatief antwoord. U besloot om op 28 november 2001 naar België te reizen. U kwam op 2 december aan in België, waar u de volgende dag asiel aanvraagde. U bent in het bezit van twee convocaties, een brief van het Consulaat-Generaal van de Russische Federatie te Khojand, en een brief aan de burgemeester van Khojand.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het voor het Commissariaat-generaal niet aannemelijk kon maken als zou u gedurende lange tijd (sedert uw tien jaar) in Tadzjikistan hebben gewoond. Zo werd er voor het Commissariaat-generaal vastgesteld dat uw kennis van Tadzjikistan, en van Gafoerov in het bijzonder, gering is. Zo kon u post- noch telefooncode van Gafoerov (en van Khojand) vermelden (Commissariaat-generaal p. 2). U kon niet vertellen op welke dag de nationale feestdag in Tadzjikistan wordt gevierd (Commissariaat-generaal, p. 2), hoe de Tadzjiekse vlag eruit ziet (Commissariaat-generaal, p. 3), hoe Tadzjikistan administratief georganiseerd is (Commissariaat-generaal p. 3). U slaagde er evenmin in een aantal ministers en politieke partijen op te noemen (Commissariaat-generaal p.2). Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u gedurende lange tijd (meer dan tien jaar) in Tadzjikistan hebben gewoond, wordt ondermijnd. Derhalve wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die u stelt te hebben ondervonden in Tadzjikistan ondermijnd.

Verder blijkt uit uw relaas dat de motieven voor uw asielrelaas gebaseerd zijn op dezelfde feiten als die aangehaald door uw echtgenoot tijdens zijn asielaanvraag. Uit een vergelijking met uw en zijn verklaringen (de Dienst Vreemdelingenzaken en Commissariaat-generaal) met elkaar blijkt dat door een aantal tegenstrijdigheden en ongerijmdheden de geloofwaardigheid van zijn en uw relaas danig in het gedrang komt. Deze vaststellingen werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot. Vermits ten aanzien van de asielaanvraag van uw echtgenoot een negatieve beslissing werd genomen op grond van bedrieglijke verklaringen, kan ten aanzien van uw asielaanvraag onmogelijk een positief antwoord worden weerhouden. De door u neergelegde documenten plaatsen bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht.

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Overwegende dat in het enig middel de verzoekende partijen de schending inroepen van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij stellen dat de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij werkelijk afkomstig zijn uit Tadzjikistan het gevolg is van het gebrek aan scholing van de verzoekende partijen, een slechte vertaling van hun verklaringen of een slechte weergave daarvan;

Overwegende bovendien dat uit de processtukken en uit het administratief dossier niet blijkt dat de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennelijk onredelijk zouden zijn, op feitelijk onjuiste motieven zouden berusten of de wet zouden schenden; dat niet blijkt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met alle gegevens die hem bekend waren; dat in zoverre de verzoekende partijen willen aantonen dat de commissaris-generaal de feitelijke gegevens van de zaak verkeerd zou hebben beoordeeld, moet worden in herinnering gebracht dat de appreciatie van de feitelijke gegevens in de eerste plaats zaak is van de overheid; dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van die feitelijke gegevens in de plaats te stellen van die overheid; dat de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, moet nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en of zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden; dat de bestreden beslissingen de voldoende draagkrachtige redenen opgeven waarom zij zijn genomen; dat, in zoverre een middel wordt geput uit de beweerdde schending van de rechten van verdediging, de verzoekende partijen uit het oog schijnen te verliezen dat de beslissing van de commissaris-generaal geen jurisdictionele, maar een administratieve, beslissing is;

Overwegende dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht; dat het niet onredelijk is dat die overheid, wanneer de asielzoeker geen documenten kan overleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van betrokkene over de streek te toetsen; dat het te dezen niet kennelijk onredelijk is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de verzoekende partijen, ongeacht hun opleiding, terzake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissingen zijn aangehaald; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit het aldus aangetoonde gebrek aan kennis van die streek in redelijkheid mocht afleiden dat de verzoekende partijen niet het bewijs leverden van hun beweerde herkomst;

Overwegende dat eventuele vertalings- of interpretatiefouten te dezen niet door bewijskrachtige gegevens worden gestaafd;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegronnd middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft .

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
2 oktober tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.

